

Прощання

Адам Міцкевич

До Д.Д.

Мене ти геть женеш? Чи серце я твоє
Утратив? І не мав! Чи винна в тім чеснота?
Ні! Пестиш другого!.. Хай не давав я злота,
А мав тебе, проте, як інший, що дає.

І не даремно мав; у пам'яті встає
Багато спогадів: яка була гризота, ,
Як хвилювався я, як мучився я потай!
Стражданням оплатив блаженство я своє!

А ти женеш мене. Жадобою новою
Ти загорілася: дістати мадригал
Ти прагнеш — і мене позбавила спокою.

Ні, Музи не купить! Римованих похвал
Шукав я, ковзався парнаською тропою,
Згадав ім'я твоє — і скаменів мій пал.

Переклад М. Рильського